

ge, at hvis unge mennesker har en bestemt adfærd i en alder under 15 år, er de altså stadig væk børn, hvis problemer skal behandles i socialvæsenet i kommunerne.

Men vi mener også, at man kan stille nogle krav. Og hr. Tom Behnke var jo også inde på, at der er noget, der hedder krav, konsekvens og kærlighed, når vi diskuterer de her ting. Det er jo netop derfor, nogle unge mennesker fortsætter ud ad slisken: fordi der ikke bliver stillet nogen krav til dem med hensyn til deres handlinger.

Vi har jo set, hvordan politiet på Nørrebro er begyndt på ikke at ville acceptere noget som helst, altså at slå ned første gang. Og øvelsen er altså ikke anderledes, fordi den foregår i det sociale system.

Jeg er godt klar over, at der ikke er nogen sanktionsmuligheder, hvis forældrene ikke vil samarbejde og være med til at lave en handlingsplan, og at man ikke rigtig har noget at dunke hverken forældrene eller de unge mennesker i hovedet med, hvis forældrene ikke medvirker. Det er jeg da godt klar over. Men vi ved jo fra dagligdagen ude i kommunerne, at hvis man gør en indsats og kontakter forældrene og spørger, hvorfor lille Peter er ved at blive kriminel, så vil hovedparten af forældrene altså gerne deltage i det her, og det synes jeg er positivt.

Og så er det, vi spørger: Jamen hvis man kan lave ungdomskontrakter for de 15-17-årige, hvorfor kan man så ikke også have en handlingsplan og stille nogle krav i disse tilfælde? Og vi mener faktisk, at man kunne formulere den her.

Nu bliver vi jo tit angrebet af fru Anne Bastrup, som er jurist, for, at vores forslag ikke rigtig er i orden med hensyn til bemærkningerne. Men det er jo derfor, vi har lavet et beslutningsforslag. Vi har ikke embedsmænd til at skrue det sammen. Vi fører politik ud fra nogle holdninger, og vi mener altså, at selv om man kun er 13 år, bør der være en konsekvens, når man laver ulykker, uden man netop behøver at skulle igennem domstolens og kriminalforsorgens regi. Det mener vi godt der kan, og vi mener også, at vi kan holde til det.

Så spørger man: Jamen hvor er det retssikkerhedsmæssige i den henseende, hvis man er under den kriminelle lavalder på de 15 år?

Jamen den ligger jo i, at samfundet går ind og gør en indsats via socialvæsenet. Og hvis man så ikke medvirker dér, er der kun den yderste

konsekvens, og det er tvangsfjernelse. Det er derude, det ligger. Og vi vil godt angribe tingene, inden de unge mennesker kommer i fængsel, eller inden de skal tvangsfjernes, og prøve at opstille nogle klarere retningslinjer for, hvordan man skal agere i kommunerne på det her område.

Vi er godt klar over, at der er sat penge af, og vi er tilfredse med den voldspakke, der er kommet på nogle områder. Vi synes bare, at debatten herhjemme om alle de ting, der sker på det her område – også med hensyn til de etniske grupper, som hr. Tom Behnke var inde på – viser, at der er nogle problemer, som vi er nødt til at arbejde videre med, for ellers bliver de ustyrige på et tidspunkt, og så skal vi til at bruge alle de afdelinger, som justitsministeren beder Folketingets partier om at skaffe midler til i dag.

Vi vil gerne angribe problemerne, før de opstår, og derfor har vi i det her oplæg kørt meget på de præventive tiltag, som vi af et ærligt hjerte mener kan gøres bedre, end de gøres i dag. Og al stagnation er stilstand, og vi vil gerne videre på det her område. Men jeg vil da gerne takke de partier, der har været positive over for vores forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af chaufførvikarbureauer.

Af Brian Mikkelsen (KF), Svend Heiselberg (V), Ole Donner (DF), Arne Melchior (CD) og Thor-kild B. Fransgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 29/10 98).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti og Centrum-Demokraterne har fremsat et beslutningsforslag, der indebærer, at der skal skabes fri adgang til at etablere chaufførvikarbureauer på bus- og godskørselsområdet.

Forslaget svarer til beslutningsforslag nr. B 89, som blev behandlet i sidste samling, og hvor regeringen redegjorde for sin holdning.

Jeg kan oplyse, at der har været ført drøftelser med vognmandsorganisationerne og med SiD om sagen, og det er sket i tilslutning til arbejdet med lovforslaget om ændring af færdselsloven og godskørselsloven, der fremsættes i næste uge. Og det kan oplyses, at der i det kommende lovforslag vil ske en præcisering af reglerne om anvendelse af chauffører, herunder lån vognmænd imellem, men at der ikke bliver tale om at åbne for vikarbureauer, sådan som det er indeholdt i beslutningsforslaget her.

Jeg kan også oplyse, at det er aftalt med branchen og med SiD, at der etableres et udvalgsarbejde om hele det her spørgsmål. Det har til formål at få afklaret, om og i givet fald hvordan der vil kunne gives adgang til en videregående anvendelse af vikarchauffører under fuld iagttagelse af hensynet til færdselssikkerheden samt de overenskomstmæssige og arbejds-givermæssige ansvarsforhold, herunder overholdelse af køre-/hviletidsbestemmelser.

Det er min opfattelse, at det udvalg må have arbejdsro i vurderingen af spørgsmålet og bestræbelserne for at finde frem til mulige løsningsmodeller.

Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig beslutningsforslaget, men vil på baggrund af det nævnte udvalgsarbejde tage stilling til, om der er eller kan tilvejebringes et acceptabelt grundlag for at åbne for brug af vikarbureauer inden for vognmandserhvervet.

Jytte Wittrock (S):

I dag er hovedproblemet for vognmandserhvervet, at lovbydere ser stort på fart- og vægtgrænser og på køre-/hviletidsbestemmelser og dermed udkonkurrerer de vognmænd og chauffører, der overholder loven.

Den situation skal ændres, og det er også et stort ønske i vognmandserhvervet og blandt nogle chauffører, og den situation vil Socialdemokratiet også gerne medvirke til bliver ændret. Og det synspunkt gav den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Christensen, også udtryk for, da vi havde førstebehandlingen af godstransportloven sidste vinter, ja, også da vi første gang behandlede dette forslag, og det samme vil han gøre, når vi inden jul skal behandle trafikministerens nye forslag til godstransportlov.

I den forbindelse vil problemerne vedrørende chaufførvikarbureauer også komme på dagsordenen, som vi lige har hørt. Og det vil ske i sammenhæng med de øvrige problemer, der skal løses i forbindelse med det her forslag.

Jeg skal på det foreliggende grundlag meddele, at Socialdemokratiet stemmer imod beslutningsforslaget, men vil også på vegne af hr. Erling Christensen tilkendegive, at når trafikministerens forslag til ny godstransportlov kommer til behandling, er vi parat til at se på, om der kan findes et bærbart grundlag. Og samtidig skal jeg på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Vibeke Peschardt, også afvise forslaget.

Erik Jacobsen (V):

Da forslagsstilleren, hr. Brian Mikkelsen fra De Konservative, ikke kan være til stede på grund af sygdom, skal jeg på Venstre og De Konservatives vegne fremføre følgende:

Dette beslutningsforslag, som vi tidligere har haft til behandling, nemlig i sidste samling, går ud på, at der skal være større fleksibilitet for arbejdsmarkedets parter inden for chaufførområdet. I tilfælde af akut sygdom, udeblivelse eller andre pludseligt opståede problemer, hvor det ikke er muligt for en chauffør at udføre sit arbejde eller fuldføre den tur, som han har påbegyndt, skulle der således med dette forslag åbnes mulighed for, at vognmændene hurtigt kan rekvirere en erfaren afløser hos et vikarbureau.

Jeg er bekendt med, at Vejtransportrådet og Færdselsstyrelsen arbejder på at tilføre en større fleksibilitet netop på dette område for at være med til at sikre branchen kvalificeret arbejdskraft i akutte tilfælde, også af hensyn til færdselssikkerheden.

Under sidste behandling var Venstre og De Konservative positive over for dette beslutningsforslag, og det er vi også denne gang.

Anne Baastrup (SF):

Da vores ordfører, fru Margrete Auken, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne meddele, at SF afviser forslaget.

Som ministeren nævnte, vil nogle af problemerne blive søgt løst i det af ministeren nedsatte udvalg. Der er problemer med arbejdsmiljøloven, der er problemer med kontrol af kørselskiver osv. Det skal vi have styr på, så derfor kan SF ikke støtte forslaget i den her foreliggende form.

Christian H. Hansen (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Ole Donner, ikke kan være til stede, idet han er optaget af et andet møde, skal jeg fremføre følgende:

Naturligvis skal vi på chaufførområdet have tilsvarende regler, som gælder for alle områder i samfundet. Det er ufatteligt, at man ikke på et tidligere tidspunkt har erkendt behovet for, at der bør oprettes chaufførvikarbureauer, når man har tilsvarende vikarordninger lige fra sygepleje over undervisning til kontorarbejde. Det er jo fuldstændig urimeligt, at hvis en vognmand står og mangler en chauffør, kan han – vel og mærke efter i god tid forinden at have indhentet forudgående tilladelse fra Færdselsstyrelsen – alene få dækket sit kørselsbehov ved at låne en chauffør fra en anden vognmand.

Det er fuldstændig grotesk, at en vognmand, som pludselig har et behov for at få en chauffør afløser, eksempelvis til erstatning for sin egen chauffør, der pludselig er blevet syg, ikke med kort varsel kan få en anden chauffør til at foretage transporten. Endnu mere grotesk bliver det, når vore nabolande, eksempelvis Tyskland, ikke har en så restriktiv ordning på området som den, der i øjeblikket eksisterer her i Danmark, hvilket er til stor skade for konkurrenceevnen over for udenlandske vognmands-firmaer.

Forslaget indebærer fordele for såvel chaufførerne som de selvstændige vognmænd, idet en chauffør, som eksempelvis lejlighedsvis er blevet ledig, med kort varsel kan gå ind og overtage transporten, ligesom vognmanden ikke lider tab, fordi han ikke kan få afsendt en anden transport.

Der ikke nogen saglig begrundelse for, at de nuværende regler på området opretholdes. Tværtimod drejer det sig om så hurtigt som muligt at legalisere en sådan ordning med chaufførvikarbureauer, og som medforslagsstil-

ler anbefaler Dansk Folkeparti naturligvis forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil gerne have lov til at spørge hr. Christian H. Hansen: Har man i Dansk Folkeparti overheadet ingen betænkeligheder ved færdsels-sikkerheden i forbindelse med, at der ikke er ordnede forhold, i hvert fald ikke givet nogen model, hvor der er garanti for ordnede forhold? Og hvem skal i givet fald bære arbejdsgiveransvaret, hvis noget går galt? Har man et klart svar på det i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til det vil jeg sige, at selv om jeg er forholdsvis nyvalgt, ved jeg dog, at når man taler og har sagt, at man taler for en anden ordfører, er det sådan en uskreven regel, at der ikke bliver stillet spørgsmål, så det vil jeg henholde mig til.

Arne Melchior (CD):

Jamen så skal jeg om et øjeblik prøve på at komme ind på fru Wittrocks betænkeligheder.

Til orientering for alle de mange unge kolleger, som er til stede og er ordførere i debatten – unge af både alder og anciennitet – skal jeg tillade mig at oplyse, at her står en mand, der i adskillige år fra dette sted og i huset her i øvrigt har kæmpet vikarbureauers kamp – ikke for vikarbureauernes skyld, de skal bare have fri næring som alle andre, men fordi der var en hel masse branchemæssige restriktioner, som tidligere hindrede benyttelsen af vikarer i det omfang, det sker nu. Det var også et spørgsmål om, hvorvidt det offentlige kunne tillade sig at bruge vikarer osv., men det er vi gudskelov for længst kommet ud over. Det er en kamp, jeg har været med til, og som hører til succeserne.

I dag har alle erkendt, at det er en fordel både for virksomheder, der midlertidigt har brug for vikarer – det ligger jo i ordet – og for de pågældende personer, som kan udføre det arbejde og har tid og lyst og behov for at udføre det, at de kan finde hinanden. Det må være princippet, det må være grundlaget.

Så er der nogle praktiske vanskeligheder, f.eks. dem, som fru Jytte Wittrock nævnte i sin sidste bemærkning. Jamen det er da klart, at der skal tages hensyn til færdselssikkerheden; det er da klart. Man skal da ikke have folk til at køre disse biler, som ikke er i stand til det, og

som ikke har det samme niveau som de fastansatte. Men det og andre af den slags spørgsmål er jo praktiske ting, der skal laves regler for, som så skal overholdes. Sådan er det bare.

Andre lande kan altså finde ud af det, og så kan vi selvfølgelig også. Det er da vanvittigt at tænke sig den situation, at der er behov for at få noget transporteret, og så er der mangel på folk – der er sygdom, der er ferie, eller hvad det nu er – og så skal man udsætte transporten. Det er jo fuldstændig meningsløst. Selvfølgelig skal vikarbureauer, som jeg plejer at kalde matchmakers mellem arbejdsgiver og arbejdstager, kunne fungere så frit som muligt, dog således at regelsættet med hensyn til trafikikkerhed og arbejdsgiveransvar og den slags er i orden. Det er da klart.

Jeg hører fra ministeren, at hun da ikke har taget afstand fra det, og at der sidder et udvalg. Jeg vil gerne opfordre til, at det udvalg må blive hurtigt færdigt, og så kommer sagen altså op i forbindelse med behandlingen af godskørselsloven.

Jeg har også læst den gamle debat, for forslaget har jo været fremsat før. Den daværende minister viste ganske stor velvilje over for selve ideen i forslaget, og så må de praktiske spørgsmål nemt kunne løses.

CD er, som det fremgår af forslagsteksten, medforlagsstillere, så jeg behøver ikke fortælle, at vi selvfølgelig går ind for forslaget. Lad det så tage 3 eller 6 måneder ekstra, for har vi kunnet vente så længe, kan vi også vente den tid, som det måtte tage at få de praktiske regler bragt på plads. Men at sagen skal have en positiv udgang, mener jeg ikke, der kan være tvivl om, for det er til gavn for mange og til skade for ingen, hvis regelsættet bliver lavet og i øvrigt som en selvfølge overholdes.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Søren Kolstrup, ikke kan være til stede, kan jeg oplyse, at vi er imod forslaget, som det foreligger her. Vi vil gerne først se det, der kommer fra det udvalg, der sidder og arbejder, og se, om det er i stand til at løse de problemer, der kan være i forbindelse med f.eks. sygdom. Vi vil også gerne være sikre på, at der ikke opstår problemer med ansvarsforflygtigelse eller andre problemer omkring arbejdsforhold, løn osv., og vi vil også gerne være sikre på, at det ikke bare går ud på, at der skal indskydes en pengemaskine mellem vognmanden og chaufføren.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Som det er nu, kan en vognmand låne en chauffør fra en anden vognmand, men skal loven følges, skal der først laves en aftale om det. Men det hjælper jo ikke, når situationen opstår.

Når situationen opstår for en vognmand, er der altid sket et eller andet – det kan være sygdom og andre ting – og derfor er det noget, der skal klares her og nu. Derfor ville det være en rigtig god idé med oprettelse af et sådant chaufførvikariatskontor, hvor man kan henvende sig.

Jeg står uforstående over for, at der er nogen, der er imod forslaget. I en sådan situation vil det være en hjælp for vognmanden, og det vil også være en hjælp for de chauffører, der måske ikke lige har arbejde, hvis det kunne lade sig gøre. Det vil skaffe arbejde til flere chauffører, og det kan der vel ikke være nogen, der har noget imod.

En anden ting, som det også helt sikkert vil hjælpe på, er de meget omtalte køre-/hviletidsbestemmelser, hvor der tales meget om, at de indimellem bliver overskredet. Jeg skal ikke kunne sige, hvor meget der er om det, men hvis forslaget bliver vedtaget, kan det under alle omstændigheder ikke andet end hjælpe på de forhold, og derfor kan jeg slet ikke se nogen grundelse for at stemme imod beslutningsforslaget. Derfor vil jeg også anbefale, at man ikke gør det til et politisk spørgsmål, men stemmer for det.

Angående de praktiske forhold med hensyn til hvem der har ansvaret, få det skrevet ned og andre ting, må vi da finde ud af det. Nu blev ansvaret nævnt, og det vil under alle omstændigheder altid være arbejdsgiverens, men for at få det fastslået, må vi se at få det formuleret i lovgivningen.

Jeg kan selvfølgelig kun anbefale, at man stemmer ja til forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Vikarbureauer kan fungere på mange andre områder, og så kan de selvfølgelig også fungere på dette område. Chauffører i vikarbureauer må naturligvis ikke være ringere stillet end andre chauffører, hverken med hensyn til sociale sikringsordninger eller ansvarsplaceringen vedrørende kontrol med køre-/hviletidsbestemmelser. Der må selvfølgelig kunne findes en ordning, og derfor tilslutter Kristeligt Folkeparti sig beslutningsforslaget.

Erik Jacobsen (V):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne. Dette beslutningsforslag fik trods alt en rimelig positiv behandling, og jeg ser frem til det kommende udvalgsarbejde og håber, at vi kan overbevise de negative om, at de skal være positive over for dette beslutningsforslag, som vil virke positivt over for arbejdsmarkedets parter.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Tredje næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Tredje næstformand (Poul Nødgaard):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 20. november 1998, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.04